

కొండడు బలంపూర్తిగా కూరుకుపోయిన ఈటెని బురదలోనుంచి లాగి గాలిలోకి ఎత్తి పట్టుకున్నాడు. ఈటెకి గుచ్చుకొని వేలాడుతూ గిలగిల తోక గొట్టుకొంటోంది పెద్ద చేప. వెన్నెల్లో అది నలటి రాక్షసి చేపపిలలా ఉంది. నలటి తోక చివరన రత్తపు జాలు రంగు, తాటి దిక్కిడి. ముచినీటి చేపల్లో శ్రేష్టమైంది.

పద్మకథ

అమృతకాండ

అల్లం కేసుగిరి కవి

చిలక ఆనందానికి అంతులేదు. ఉబలాట పడిపోతోంది.

ఈటె మీదనుంచి చిక్కటి చేప నెత్తురు జారి నీట్లో బొట్టు బొట్టుగా పడుతోంది.

నెత్తుటి వాసన తగిలిన దేగ వడవలో నుంచి ఎగిరి చేపని అందుకోబోతోంది. కొండడు మరో కొండ పిల్లని అందించి సముదాయిస్తున్నాడు అతి కష్టంమీద చిలక. కొండడు కలిసి బాణం మొన లాంటి ఈటె మొనలోకి దిగబడి పోయిన చేపని బైటకి లాగి బుట్టలో పెట్టారు.

“వెన్నెలకి సంధ్రం పోతెక్కు తోంది. నెత్తులో ఉప్పునీరు పడింది. ముచినీటి నేపలు ఉప్పు నీట్లో వుండ లేక. అందులోనూ తాటి దిక్కిడులు ఉప్పునీరు తగిలే మరి మసలేవు. ఎర్రెత్తి పోతున్నట్టు ఈడుకుంటూ ఇటు దిగి పోతున్నాయి. నాచులో దాగుండి పోతు

న్నాయి. తుంగకాడల గుబుర్ల కింద చేరు తుంటాయి పద” అని కొండడు దట్టంగా పెరిగిన జమ్మిపొవలు తుంగగుబుర్లలోకి పడవని తిప్పాడు.

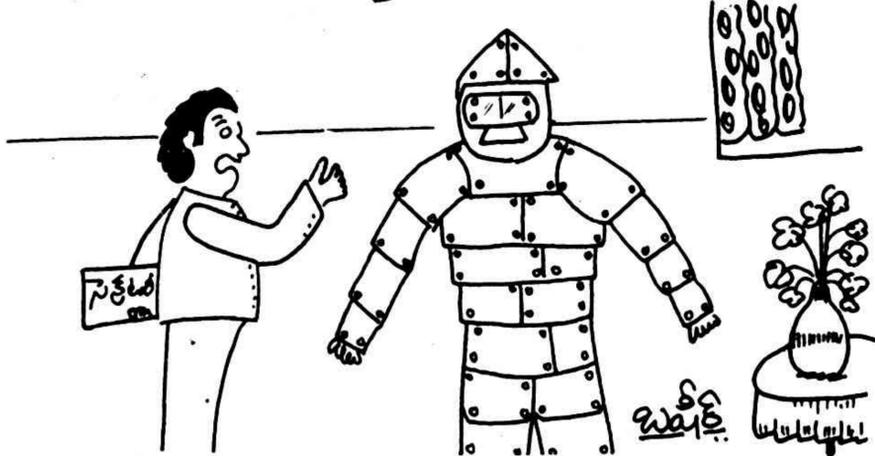
* * *

చిటపటలాడుతున్న తుంగకాడల్ని తోసుకుంటూ జమ్మిగడ్డి మధ్యన పడవ నడుస్తోంది. ఆకాశంలో చంద్రుడు నడి నెత్తి నున్నాడు. ఒడ్డుకుండి, లోతు తక్కువ చోట పడవపోతూ ఉండడంవల్ల కొండడి పడవ నడవడం కష్టంగా వుంది. ఎత్తుగా లేచిన పొదలు పడవను కమ్మేస్తున్నాయి. నీటి తీగలు. గరుకుగడ్డి కొండడి ఒంటిని గీచుకుంటున్నాయి. తుంగకాడలు ముఖానికి తాకుతుంటే చెయ్యి అడ్డం పెట్టుకుంటూ వాటినుంచి తప్పించుకొంటోంది చిలక.

సముద్రం హోరు దూరంగా నిశ్శబ్ద వాతావరణంలో భోరున విలపిస్తున్నట్టుంది.

తేమగాలులు సముద్రంలోంచి లేచిన గాలి దెయ్యాలలా సరస్సు మీది నుంచి పచ్చిగా వీస్తున్నాయి తీరాన్ని ఢీకొంటున్న సముద్రం అలల గజ్జనలు సరుగుడు

మీకు వ్యూహభయం వుండొచ్చు! నేను కాదనబి!
కానీ మీటంగు కు ఇలా వస్తే మనకు ఓట్లు రావనుకుంటాను హాం!!

తోటల్లోంచి వినిపిస్తున్నాయి.

తుంగపొదల్లో ఇరుక్కున్న గెదవి బురదలోంచి తీయడానికి కొండమతంటాలు పడుతున్నాడు. కొండడికి సహాయం చేద్దామని చిలక రేచి గబగబ అడుగులేస్తూ కొండడిని సమీపించబోయింది. పాకుదేరిన

పదవలో సర్రునకాలుజారి తొట్టువడుతూ కొండడిమీద దబాయన పడిపోబోయింది. చిలకని పడిపోకుండా అదిమిపట్టుకున్నాడు కొండడు. చిలక సిగ్గుతో కెప్పున అరిచింది. గారికి వైట తొలగి రెవరెవ కొట్టుకుంటోంది. చిలక యౌవనపు వింకం

కొండడి గుండెలమీద ఎగనుకుంటూ విగుసుకు పోతోంది. కొండడిలో అణచుకుంటున్న కోర్కె ఒక్కసారి పురులు విప్పుకుంది.

వెన్నెల తాపానికి కాగిపోతూ పోటెక్కిన సముద్రంలోనుంచి కై వెక్కిన

తెరటం మహోదయంగా లేచి తీరాన్ని ఢీకొంది. ఆ శబ్దానికి సముద్రపు కాకుల గుంపు అరుచుకుంటూ లేచింది. తెరటం కట్టల్ని తెంచుకుంటూ, ఇసుక మేటల్ని కోసుకుంటూ, పొయ్యికుంటూ సరస్సులోకి ఉప్పెనలా తోసుకు వచ్చింది. విరహాగ్నితో ఆవురావురుమంటున్నట్లు తపించి పోతూ నురుగులు కక్కుకుంటూ వచ్చిన ఆ తెరటపుటల ఆ సరస్సును పెనవేసుకుని ఉక్కిరిచిక్కిరై పోతూ తోసుకు వస్తోంది. తుంగపొదలు గడ్డి దుబ్బుల్లో నించి లుంగలు లుంగలు చుట్టుకుంటూ ఎగిరెగిరి ప్రవహిస్తోంది.

పడవలో చిలక కైపుకన్నులు, కొండడి వేడి నిట్టూర్పులు, పెనుగులాటలు, మెత్తటి మూలులు, కదిలే నీటిలో పడవ ఊగిన లాటలు. ఆకాశం మీద వెన్నెలకి కరిగిన మంచు ముద్దలు ముద్దలుగా కురుస్తున్నట్లుంది. తుంగగుబుర్లలో నుంచి ప్రతి ఫలిస్తున్న వెన్నెల నీడలు చిలక నున్నని తొడల మీద ఊగుతున్నాయి. జమ్మిగడ్డి మీద నుంచి జారిన వెన్నెల జీరల్లో రాప్పు తున్న కొండడి బుద్ధవెదాలలోంచి వచ్చే ధ్వని, మదించిన అడవిదున్న బుసలు కొడుతున్నట్లుంది.

సముద్రపు నీటితాకిడికి రానురాను నీటి మట్టం పెరుగుతోంది. సరస్సు పొంగుతూ ఆయాసంగా ఊపిరి పీలుస్తున్నట్లు భారంగా లేచి వద్దోంది. చెలరేగిన అలలు సరస్సు ఒడ్డును కనకుతున్నాయి. సాగర సంగమం ఒరిపిడిలో పొంగులు తేలుతున్న సరస్సు మెత్తగా మూలుగుతున్న వింత ధ్వని.

ఆకాశంలో చుక్కలు, ఆచుక్కల దిక్కులతోడు చంద్రుడు. ఆ మహాసంగమ దృశ్యాల్ని, సౌందర్యాన్ని ఆనందంతో విలోకిస్తూ ఆశీర్వాదిస్తున్నట్లున్నాడు.

గెడమీద కూర్చొని చూస్తున్న దేగ సరస్సుమీద పొంగులకి తుంగ గుబుర్లలో నుంచి మెల్లగా లేస్తూ పడుతున్న పడవ దండ విన్యాసాన్ని అతి వింతగా చూస్తోంది.

నడిరేయి దాటింది. చంద్రుడు నడినెత్తి మీదినుంచి పడమటి దిశకు దిగుతున్నాడు. గెడమీద దేగ టపటపమని రెక్కలు కొట్టుతుంటూ లేచింది. పడవ చీకటి గుబుర్లలో నించి సిగ్గుపడుతూ బయటకు వచ్చింది.

కొండడు గెడేస్తున్నాడు. పడవ మత్తుగా వెన్నెలలో నడుస్తోంది. పడవ చివరన కూర్చున్న చిలక చేత్తో నీళ్ళని తాకుతూ పడవ కదిలికతో వయ్యారంగా ఊగుతోంది. ఎవరూ మాట్లాడటంలేదు. మదురానుభూతులతో మనస్సులు మూగ వోయాయి. క్షణాలు యుగాలుగా దొర్లుతున్నాయి.

* * *

కొండడు గుడిసెవైపుకు పడవని మళ్ళించాడు. "పోదామా" అన్నాడు.

"చీ! పో...." అంది సిగ్గుతో చిలక.

ఒడ్డున తీతువు పిట్టల జంట 'టిట్టి టిటివ్ టిట్టి టిటివ్' మని అరుచుకుంటూ గోల చేస్తున్నాయి. ఆ అరుపుని అందుకున్నట్లు అన్నివైపుల నుండి తీతువులు అరుచుకుంటూ లేస్తున్నాయి. కొండల మలుపు దగ్గర నీటి పిట్టలగోల దూరంగా

వినిపిస్తోంది. రానురాను సరస్సుమీద ఆ అరుపులు అన్నివైపులా విస్తరించుకుంటున్నాయి.

ఆ సందడికి కొండడు ఆశ్చర్యపడుతూ దిక్కులు చూశాడు. ఆకాశంమీద నల్లటి చుక్కల్లాంటి ఆకారాలు కొండల్ని దాటుకుంటూ వస్తున్నాయి. అవి నీటి బాతులు. బాణంమొన ఆకారంలో తీర్చినట్లు గుంపులు గుంపులుగా వస్తున్నాయి. చూస్తుండగానే నల్లటి చుక్కల మందలు వెన్నెట్లో పరుచుకుంటూ ఆకాశాన్ని కప్పేస్తూ నల్లటి మేఘంలా దగ్గరవుతున్నాయి.

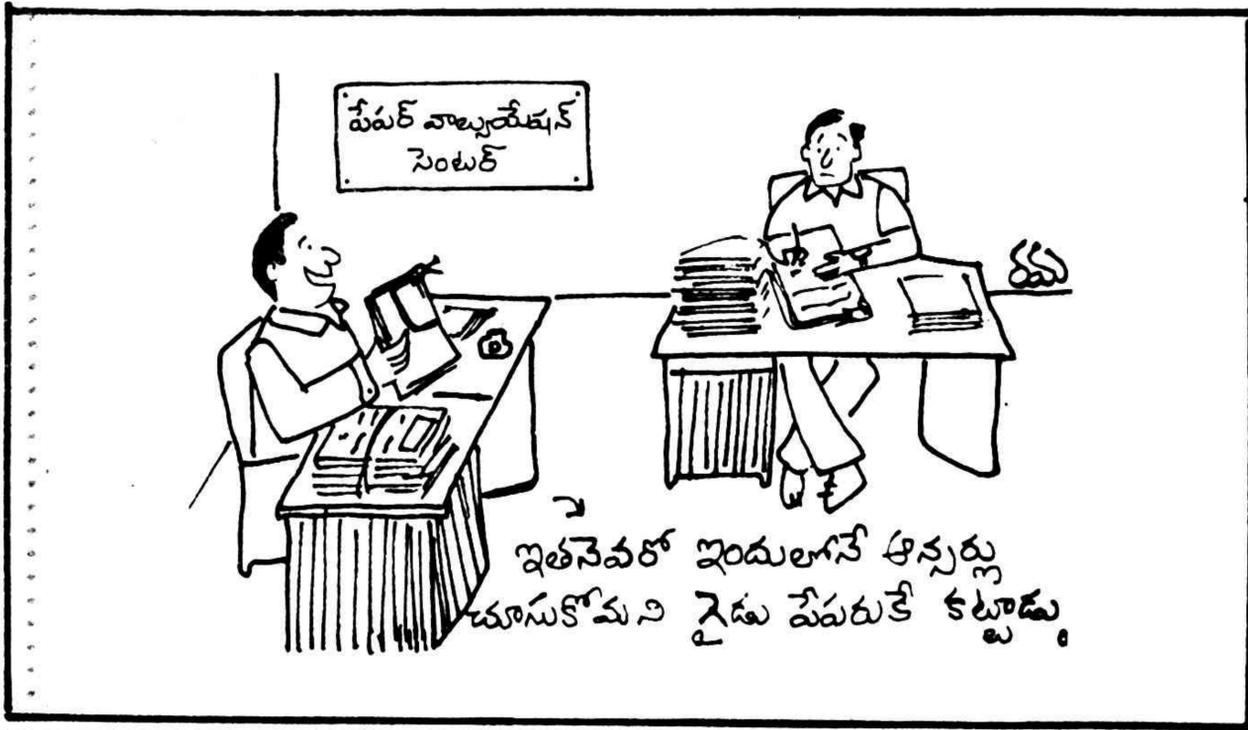
కొండడు పట్టరాని ఆనందంతో, ఉద్యేగంతో "చిలకా అటుచూడు. అద్దదో.... నీటిబాతులు వస్తున్నాయి. వలస పిట్టలు.... వలస పిట్టలు" అన్నాడు.

ఇద్దరూ వెన్నెలమీద తేలుతున్న నల్లటి మబ్బులా వస్తున్న నీటి బాతుల్ని చూస్తున్నారు. రానురాను దగ్గరౌతూ పెద్దవౌతున్నాయి రెక్కల రూంకారం. వలస పిట్టలకి స్వాగతం పాకుతున్నట్లు నీటి మీద పక్షి సంతతి గోలగా అరుస్తున్నాయి. వందల సంఖ్యలో కుమ్ముకుంటూ వస్తున్నాయి సరస్సుమీదికి రాగానే వాటి అరుపులూ మొదలయ్యాయి. 'కార్.... బార్! బార్ బార్ హాంక్' వింత వింత అరుపులు "బాతులు, గూడ కొంగలు, ఎర్రబుర్రలు, గూసుబాతులు" దగ్గరౌతున్న వాటి ఆకారాల్ని దూరం నుంచే చూసి చిలకకి చెప్పాడు.

ఆకాశాన్నించి దిగుతూ క్రమ్ముకుంటూ, వెన్నెలని కప్పేస్తున్న చిక్కటి చీకటితెరల్లా సరస్సుమీద బాతుల మందలు దిగుతున్నాయి.

రెక్కల చప్పుడు, అరుపులతో పరిసర ప్రాంతం దూరంగా వినిపిస్తున్న సముద్రపు హోరుతో కలిసి గింగురులెత్తి పోతోంది.

కొండడి పడవ మీది నుంచి బాతుల మందలు ఎగురుతూ పరుగులు తీస్తున్నాయి. కొండడు, చిలక తలలెత్తిచూస్తున్నారు. కాళ్ళమీది నుంచి రెక్కలనీడలు, నీడల సందుల్లోంచి దోబూచులాడుతున్న వెన్నెల, వెన్నెల వెలుగులో తకుక్కువుంటున్న తెల్లటి రెక్కలు. నీచు వాసనలు, వెడల్పాటి చర్యపుపాదాలు, చాచు

స్వరలక్ష్మి

కాస్త పేరు రాగ సర్వవ్రతుడై
విర్రవీగువాడు వెలివాడు
పేలితూలనీ నిషావాని దిల్లీషి
దిగెడు వరకు. రిరి రిగ రిగ

* * *
సంతుకలుగలేమ చాల తీర్థములాడ
మొక్కుబడులు పెక్కు ముడుపులిడిన
విడిచెమగడు. పుట్టెకొడుకు పడతికి
రిరిసారిగా మరి రిగ రిగమ

* * *
పట్టుకుండె నినువ పెటెలో లంచాల
దబ్బు. భార్య కోర డొబ్బునరికి
ఇతడు కారుకొనగ ఉద్యోగమూడినా
కారు సరద తీరెగా. గమవ.

* * *
చాల లాభమంచు సక్లింగు వ్యాపార
మొకడు చేయ నర్వమూడ్చివెట్టె
కా త నీరువచ్చి కొట్టుక పోయెగా
సాత నీరుగూడ పారి పారి

* * *
తరుణి కారణముగ తిరువతి క్షవరంబు
గుండు ఫిలిము దీయగోరు ఫలము
వెలది సంజ వెలుగు. వెండి తెరను వెల్లె
నీడయే సుమీ సినీమ -సనిమ.

* * *
పలుకరించగాను వచ్చు రాబడి స్వేదరు,
హెచ్చు ఖర్చులకును యివ్వలిదియె
నేను సాహ్య చేయనేలేని ప్రోబ్లెము
అనుచు శాస్త్రుగారు చనిరి-సనిరి

* * *
రాజు మంత్రి కలిసి రాజ్యాలనేలిరి
ఏలువారు మనలనిపుడు మాట
ములుగ మంత్రివరులు. మునుగుటో
తేలుటో

* * *
కర్మగతి ఫలము కలుగును-గద !
పెళ్ళిలేక ముందు ప్రియులెండరో నీకు
వారి కోర్కెలెన్ని తీరిచితివో
అనెడు భర్తగొడవ వినలేక విసుగెత్తి
లేచిపోయెనామె. రిరిగామ.

కీర్తిశేషులు పంతుల
శ్రీరామశాస్త్రి

కాయతో తంకోంది చిలక. గడియతీసి
లోపలికి వ్రవేళించి గడియపెట్టాడు పెద్ద
కాపు. గుడ్డిలాంతరు వెలుగులో చిత్తుగా
తాగిన కళ్ళలోనుంచి కామం ఐసలు
కొడుతోంది. చెమట్లుపట్టిన ముఖం వికృ
తంగా నవ్వుతోంది. చింకీ దగ్గర దగ్గ
రగా మీడికి వస్తున్నాడు.

“అడుగు ముందుకు పెట్టావా చీరీ
గలను. దొంగనవాచిగా సచ్చినోడా! వస్తు
ఒగ్గుతావా లేకపోతే నీ అంచుచూస్తాను.”

“ఏతే మరిన్నూ అంత కోపంచేనితే!
ఆ కొండోడి పాటి చెయ్యలేదే నేను.
ఎన్నెట్లో తనివితీరా తొక్కించుకున్నట్లు
న్నావు. కొండ నా కొడుకు. పూటకి
తికానా లేని నా కొడుకు. ఆడు నీ కేటి
సుఖపెట్టాడే. నువ్వు ‘ఊ’ అను. ఈ
ఊళ్ళో మరో దాదా ఇల్లు కట్టిస్తాను నీ
కోసం.”

“నీ డబ్బుతో వల్లెనుకోవాలని సూస్తు
న్నావా? ఎందరి డబ్బు ఒడిసుకుని గడిం
చావో -ఊ- ఆ కొండోడికి నీకూ
సాటిరా. నా ఇష్టం కొండోడితో పోతాను
మరొకడితో పోతాను. ఒగ్గుతావా లేదా
నంజకొడకా” అని తలుపు దగ్గరకు
వరుగెత్తింది.

చెయ్యి పట్టుకొని ఒక్కలాగులాగాడు
విసురుగా గోడకి ఢీకొని తుప్పలా పడి
పోయింది. బైట తాటి చెట్టుమీద బొల్లి
గెద్ద వారింది. దాని నోట్లో పెద్ద నాగుబాము
వెన్నెట్లో వేలాడింది. చిలక సాములా
ఐసకొట్టుకుంటూ లేచి పెద్దకాపుముఖాన్ని
రక్కేస్తోంది. బాధతో మూల్గాడు.

గెద్ద గోళ్ళలో చిక్కుకున్న సాము
గింజకొంటోంది. గెద్దని తోకతో చుట్టే
స్తోంది. ఐసలు కొద్దోంది.

“లంజకూతుగా.... నీ అమ్మా....
... జీడిరసం ఏండే
గలను” అంటూ చేతితో విదిలించి
తోకాడు. చిలక వెల్లకితలా పడిపోయింది.
తన మీద గెద్దలా పడబోతున్న వాడ్ని
గుండెల మీద తన్నుతన్నింది.

బొల్లిగెద్ద బాధగా అరుస్తూ రెక్కల్ని
కొట్టుకుంటూ సాముని విదిలించుకొంటూ
గోళ్ళతో రక్కుతోంది.

పెద్దకాపు అవమానంతో కోపంతో
కాగిపోతూ విసురుగా లేచి గోడకి తగి

లించిన కొరడా తీసి చెక్కుమని కొట్టాడు.
చిలక బాధగా ‘అమ్మా’ అని అరిచింది.
“నీయమ్మా....” అంటూ దెబ్బమీద
దెబ్బ కొరడాతో బాదాడు. బాధతో కళ్ళు
తిరిగి పడిపోయిన చిలక మరి లేవలేక
పోయింది. దీపం అరిపోయింది. ఒంటి
మీద చీర చిరుగుతోంది. కిటికీలో నుంచి
వెన్నెల మనగ్గా వడుతోంది- మృగ
వాంఛ.

గోళ్ళతో రక్కుతూ ముక్కుతో
సాముని పీలికలు పీలికలుగా చీరేస్తోంది
బొల్లిగెద్ద. రెక్కలతో బాదుతోంది. పట్టు
తప్పిన సాము సొమ్ముసిల్లి గెద్ద గోళ్ళలో
వేలాడుతోంది.

గదిలో- చీకటి- రాక్షసరతి.

తెలివి వచ్చిన చాలాసేపటి వరకూ
చింకీ ఏమీ అర్థం కాలేదు. తలుపు
తీసి గుమ్మంలో నిచ్చునున్నాడు పెద్ద
కాపు. బయట అంతా చీకటి. వెన్నెల
కృంగిపోయింది. ఒంటిమీద చీర లేదు.
ఒళ్ళంతా తడిమి చూసుకుంది. పెదాల
మీద సారా కంపు. ఒళ్ళంతా అటోలాటి
జిగురునాసన.... నొప్పులు.... చీర చుట్ట
వెట్టుకుని తూలుకుంటూ బయటకు
వచ్చింది. పెద్దకాపు నగర్వంగా చూశాడు.
చిలక ఏడవకట్టిన నాటికే ఉమ్మలేక
పోయింది. తూలుకుంటూ వెళ్ళిపోయింది.

పెద్దకాపు వాకిట్లో మంచం వల్చి వడు
కున్నాడు.

బొల్లిగెద్ద సాముని విందారగించి తాటి
మట్టలమధ్యలో కుసుకుతోంది.

8

గాడనిద్రలో ఉన్న కొండడు తలుపు
తోసుకొచ్చిన ‘కిర్రు’వప్పుడు విని కళ్ళు
తెరిచాడు. కళ్ళు మలుముకుంటూ లేచి
నిచ్చున్నాడు. దీపం గాలికి రెవరెవలాడు
తోంది. నిద్రపోతున్న దేగకూడా వెదురు
బద్దఉయ్యాలమీద ఉలిక్కిపడి నిల్చింది.

అముదపు దీపం కాంతిలో కివమెత్తిన
అమ్మవారు నిల్చిని ఉన్నట్లు ఉంది.

“చిలకా! నువ్వా” ఆకృర్యంగా అడి
గాడు. చిలక రెండడుగులు ముందుకు వేసి
లోపలికి వచ్చింది. నోటమాట రావటం
లేదు. కొండడి ముఖంలోకి తీక్షణంగా
చూస్తోంది. చిలకని కిచకిచమని దేగ పం
కరిస్తోంది. చిలక వలకటంలేదు. క్రింది

పెదాన్ని కొవంతో పంటితో కపిడిరా నొక్కుకుంటూ ఉబుకుతున్న దుఃఖాన్ని అణుచుకోలేక గొల్లుమని కొండడి మీద పడిపోయింది.

“ఏటయిందే ? ఏంటి.... ఊరుకో.... చెప్పు” అని చిలక భుజాలు వట్టుకుని కుదుపుతూ సముదాయిస్తూ అడిగాడు. కొండడి వట్టునుంచి విడిపించుకుని అనుమానంగా రెండుగులు వెనక్కి వేసింది.

“నన్ను ముట్టుకోకు. నేను చెడిపోయాను”

“ఏంటే ! నీ కు ఏచ్చెక్కిందేంటి” అన్నాడు గదమాయిస్తూ.

“నేను చెడిపోయిన దాన్ని- కుక్క ముట్టింది- నన్ను ముట్టుకోకు”

“ఓస్ ! ఆదా.... ఇంతకీ నేను కుక్క నంటావ్. నిన్ను చెడిపీశానంటావ్” అని వకపకా నవ్వాడు. చిలక ముఖంలో ఏ విధమైన మార్పు గమనించని కొండడు గతుక్కుమని పోయినట్లు “ఏంటి ఇంటి కె ల్లనేదా ?” అన్నాడు.

“పెద్దకాపు.... లంజ కొడుకు.... అడి తల ఒరిగిపోనూ....”

“ఏంటయింది ?”

“నన్ను బలవంతాన చెడిపీశాడు. ఎత్తుకుపోయి చెరిపీశాడు. నేను చెడిపోయిన దాన్ని” అని మళ్ళీ బావురుమని వెక్కివెక్కి ఏడుస్తూ చతికిలబడి కూర్చుండి పోయింది.

“పెద్దకాపా ! ... అమ్మ నా కొడకా. ఎంత పని చేశావ్. ఈ రోజుతో ఆదివని

సఫా.... ఒరేయ్ ఒస్తున్నానొరేయ్” అని పిచ్చి కేక పెడుతూ మూలనున్న గొడ్డల్ని తీసి చీకట్లో వరుగెత్తాడు. పొలాల్లోనుంచి అడ్డంపడి పరిగెత్తుకుంటూ శాడి పెండెల్లో నుంచి. రొప్పుకుంటూ రోజుకుంటూ పెద్ద కాపు ఇంటి దగ్గర చేరుకున్నాడు.

సారామత్తుతోనూ. చల్లారిన కైపు తోనూ గుర్రు పెట్టి మంచం మీద నిద్ర పోతున్నాడు పెద్దకాపు.

“ఒరేయ్ !” మదించిన ఏనుగు పీంక రిస్తున్నట్లు అరుస్తూ అమాంతంగా మంచం మీది నుంచి లేవనెత్తాడు. ఆ కుదుపుకి ఒక్కసారి తెలివిలోకి వచ్చిన పెద్దకాపు కొండడి వట్టులో గిరిగిల మంటున్నాడు. ఎత్తి నేంకేసి దబీమని కుదేశాడు.

“ఒరేయ్ ! కొండ లంజ కొడకా ! నువ్వా.... నీ అమ్మా” అని లేచి కొండడి మీద కలబడ్డాడు.

“నా ఉప్పుతిని నన్నే కొద్దావురా. దిక్కుమాలిన నా కొడుకుని. కొండల్లో నుంచి తెచ్చి పెంచి పెద్ద చేశాను. నా మీద చెయ్యి చేసుకునేదోడు ఇంకా ఎవడూ పుట్టలేదురా. నీ నెత్తురు తాగు తాను” అని అరుచుకుంటూ కొండడితో పెనుగులాడుతున్నాడు.

జబ్బు సత్తువుండేమో నిలదొక్కుకుంటున్నాడు. పెనుగులాటలో కొండడి చేతిలోని గొడ్డలి తుళ్ళిపోయింది. దెబ్బ తిన్న అడవి సివంగిలా బలాన్ని కేంద్రీక రించులోని పిడికెడుతో పెద్దకాపు మెద మీద కొట్టాడు. తల ఒరిగిపోయింది

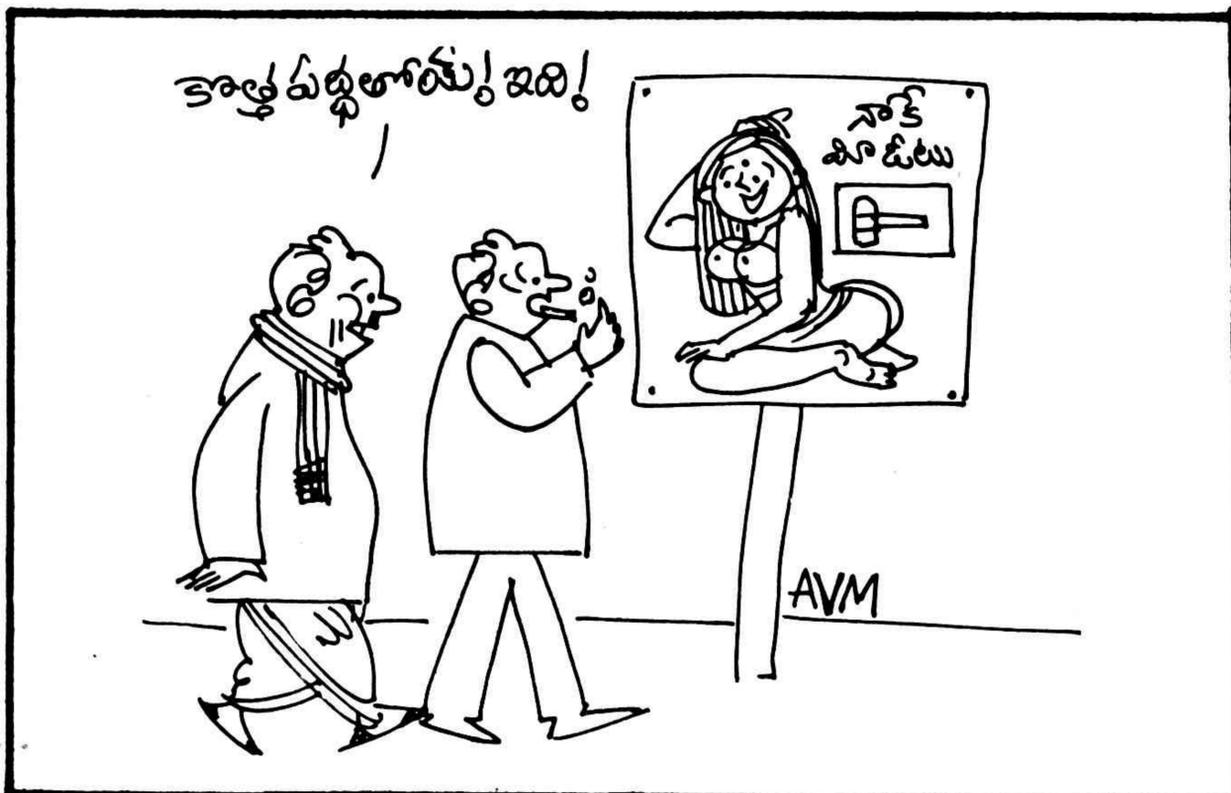
మరో దెబ్బ. దెబ్బమీదదెబ్బ. ఒరిగి ఒరిగి నేల మీద కూలి వెల్లకితలా పడి పోయాడు పెద్దకాపు. దూరంగా పడి ఉన్న గొడ్డల్ని మెరుపులా అందుకొని ఎడమ పాదంతో మెదని తొక్కి వట్టి ఒకే ఒక దెబ్బతో తలని నరకదానికి గొడ్డల్ని రెండు చేతుల్తో సై కెత్తాడు.

గొడ్డల్ని చూసి బావు కేక పెట్టాడు పెద్దకాపు.

ఆ కేకకి చీకటి గజగజ వణికింది.

చుక్కలు ఆ భీకర దృశ్యాన్ని చూడ లేక బితుకు బితుకు మంటున్నాయి.

అప్రయత్నంగా కొండడి శరీరం కంపించింది. అవ్యక్తమైన ఏదో వింత శక్తి అవహించినట్లు సరాల్లోని నత్తువ మెత్తబడి పోతోంది. కడుపులో దేవు తున్నట్టు అయింది. చేతితో ఎత్తిన గొడ్డల్ని యాంత్రికంగా దింపేశాడు. క్రోధం తోనూ. చేతకాని రోషంతోనూ ఒగురు స్తున్నాడు. మెద మీద పాదాన్ని ఇంకా అలానే అదిమి వట్టి గొడ్డల్ని పెద్దకాపు కంఠం ముడికి నొక్కుతూ “బతికిపోయావు నా కొడకా. నీ తల నరికి ఆ రకతంతో చిలక మైలవి కడిగేద్దామనుకున్నాను ... గాని....గాని చెయ్యలేక పోయాను నీ మీద భక్తి.... ఎర్రి లంజకొడుకుని... నీ మీద నాకేల భక్తి. ప ర మ దుర్మార్గపు నాకొడుకుని. ఆ సంగతి నాకు తెలుసు. నీ సంగతి నాకు పూరాగా తెలుసు.... నేనే వద్దో నీ కూ తెలుసు.... నన్నెందుకు పెస్తున్నావో నీకు తెలుసు. నీ అస్తికి కుక్కలా కాపలా పెట్టావ్. నన్ను కొట్టావ్. కుళ్ళబొడిచావ్.... గాని నిన్ను చంపలేకపోయాను.... చీ బానిస బ్రతుకు. నవట లంజకొడుకుని” అని రుద్దకంఠంతో తన్ని తానే తిట్టుకొంటూ పట్టు వదలి తీయం నేపు పెద్దకాపు కళ్ళల్లోకి తీక్షణంగా చూసి గొడ్డలితో తిరిగి గుడినె ముఖం పట్టాడు. పెద్దకాపు నోట్లో నుంచి కారుతున్న నెత్తుర్ని మోచేత్తో తుడుచుకున్నాడు. అఖిరిసారి కొండడు చూసిన చూపులు ఈ బెల్లా పెద్దకాపు గుండెల్లో నుంచి దిగి కడుపులో పేగుల్ని దేవేస్తున్నాయి.

(పకేషం)